

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. Παρασκευή. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379) (Τυπικὸν 1ης Ἰαν. §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον» ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...»*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ*» (δις) καὶ «*Οὐκ ἐπηρεχύνθη*» (ἅπαξ), καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «*Ὁ ἐπωνύμως κληθεῖς*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοφίας ἐραστής*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα: α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεισιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσεται σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Οὐκ ἐπηρεχύνθη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτηθηῖν καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

---

* Εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς τὰ στιχηρὰ ιδιόμελα τῆς λιτῆς νὰ ψάλλωνται τὸ πρῶν εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Μορφήν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μορφήν ἀναλλοιώτως*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ α΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ ἀποστολικὸν προκείμενον (Τ.Μ.Ε. 1η Ἰαν. §2) «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*» μετὰ στίχου «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «*Ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (ζήτηι τῇ 13ῃ Νοεμβρίου)· ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ ἱεράρχου*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», ὁ στίχος «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου*» καὶ τὸ ἰδιόμελον «*Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*» καὶ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*»· ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ* «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*» καὶ «*Στίβει θαλάσσης*». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ΄ ᾠδῆς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...]* Ἀπορεῖ

* Αἱ διπλαῖ καταβασίαι ψάλλονται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὡς ἀκολούθως· Ὠδὴ α΄ δεξιός, ἱαμβικὴ α΄ ἀριστερός.

Ὠδὴ γ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ γ΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὠδὴ δ΄ ἀριστερός, ἱαμβικὴ δ΄ δεξιός, τέλος ἀριστερός.

Ὠδὴ ε΄ δεξιός, ἱαμβικὴ ε΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὠδὴ ε΄ ἀριστερός, ἱαμβικὴ ε΄ δεξιός, τέλος ἀριστερός.

Ὠδὴ ζ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ ζ΄ ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὠδὴ η΄ ἀριστερός μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...*», ἱαμβικὴ η΄ δεξιός.

Ὠδὴ θ΄ δεξιός, ἱαμβικὴ θ΄ ἀριστερός.

Ἀπλούστερον ἄς ἐνθυμῶνται οἱ ψάλλοντες ὅτι εἰς τοὺς εἰρμούς τοῦ α΄ κανόνος ὁ δεξιὸς ψάλλει τοὺς ἔχοντας περιττὸν ἀριθμὸν εἰρμούς (α΄, γ΄, ε΄, ζ΄, θ΄ ᾠδῶν) καὶ ὁ ἀριστερός ὡσαύτως τοὺς ἔχοντας ἄρτιον ἀριθμὸν (δ΄, ε΄ καὶ η΄ ᾠδῶν), εἰς δὲ τοὺς εἰρμούς τοῦ β΄ κανόνος συμβαίνει τοῦναντίον.

πᾶσα γλῶσσα» καὶ «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτιμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζήτηι μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ἰαν., «Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται» (Κολ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λουκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστήρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασιλείον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτίκια:

τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»,

καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»,

κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθεὶς»,

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εὐθὺς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἐν

τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἕκτης αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετρακίς, προαίει τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ

ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυναμώσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατόν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς σήμερον λέγονται εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας οἱ εἰς τὸ Μηναῖον εὐρισκόμενοι προεόρτιοι ὕμνοι τῶν Φώτων, οἱ τινες ἀναπληροῦν ἐν ταῖς καθημεριναῖς τοὺς ὕμνους τῆς Παρακκλητικῆς, δι' ὃ καὶ σχολάζει αὕτη μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Εἰς τοὺς ἔσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ εἰς τὸ Μηναῖον διὰ τὰ ἀπόδειπνα διώδιοι ἢ τριώδιοι ἢ πλήρεις κανόνες (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Δεκεμ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς Γενικὰς Τυπικὰς Διατάξεις §§52-63.

4. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμῶι τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

2. Σάββατον (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης († 335)· Θεαγένους († 320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Γεωργίου τοῦ Ἰβηρος († 1770), Σεραφίμ ἐν Σάρωφ († 1833).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτονται οἱ κανόνες τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν)· ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «Ἡ τὸν ἀχώρητον», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» δις· καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κα-

νόνες και τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· ἀφ' ς' ὤδης τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις» μετὰ τοῦ οἴκου «Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά», καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Ἀντὶ καταβασιῶν ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναιῶ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', η' καὶ θ' ὤδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' «Κυρίως Θεοτόκον» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον»· Ἀπόστολος: Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «Οἱ καλῶς διακονήσαντες» (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής» (Μτθ. γ' 1-6). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

- 3. † ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων.** Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν η' (τυπικὸν Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν» κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 4 «Προεόρτια ἄσματα...» (ζήτει τῇ 2α Ἰανουαρίου), Δόξα, «Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην» (2ας Ἰανουαρίου), Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἰωάννη βαπτιστά...» (ζήτει τῇ 2α Ἰαν. εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν).

Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡγου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν», τρισάγιον κλπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλῶν».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν α' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*»^{*}). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Εὐαγγέλιον (η') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «*Ἀβύσσους προστάγματι*» ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' ὠδῆς μόνον τὸ προεόρτιον μεσῶδιον κάθισμα «*Χορὸς προφητικός*». Ἄφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...]* Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ η' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*» καὶ τὸ προεόρτιον.

Εἰς τοὺς ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4 (πρὸς «*Αἱ ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε*» κ.λπ.), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνίμ*», β) «*Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν*», Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «*Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὠδῆς τοῦ προεορτίου κανόνος].

Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

* Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἂν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου τοῦ ἤχου δὲν ψαλῆ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἢ εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ὡς θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας. Ἡ τάξις αὕτη σημειοῦται καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Ἡμερ. Οἰκ. Πατρ. ἔτους 1998, σ. 40, καὶ ἔτους 2008, σ. 56 καὶ 531).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Νῆφε ἐν πᾶσι*» (Β΄ Τιμ. δ΄ 5-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Μρ. α΄ 1-8).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν»*.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

4. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λα΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια΄ 17-31)· Εὐαγγέλιον προεόρτιον, Δευτ. διακαιν. (Ἰω. α΄ 18-28).

5. Τρίτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων († 305), Συγκλητικῆς ὁσίας († 350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδειπνοῦ (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» (ἄπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλα ὄρα. Εἰς τὴν α΄ ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὄραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῶν (τυπικὸν βης Ἰαν., §1) ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῆς γ΄, τῆς ς΄ καὶ τῆς θ΄ ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυματοῦ («*κατζίου*»).

Ὁρα θ΄. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ιδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α΄ χορὸς ψάλλει εἰς ἤχον πλ. α΄ Δόξα Πατρί, ὁ β΄ Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὀλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «*Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην*» (ὁ πρῶτος στίχος «*Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην...*» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «*Καὶ*

δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρίς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθύς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἶτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

**Ὁ μέγας ἔσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων
μετὰ τῆς θείας λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Υπέκλινας κάραν*». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*»· προκείμενον δὲν λέγεται [Τ.Μ.Ε. σ. 142], ἀλλ' εὐθύς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*» μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «*Εἶπεν Ἡλίας*» μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ς' ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἑβ' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*» ὁλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ς' ἀνάγνωσμα «*Παρεγένετο Νεεμάν*», μετὰ τὸ ὁποῖον «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός*» καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ ἔσπερινοῦ, «*Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων*» (Α' Κορ. θ' 19-27)· Εὐαγγέλιον: τῆς θ' ὥρας, «*Ἐν ἔτει πεντεκαδεκάτῳ*» (Λκ. γ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετά την όπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἄγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἄγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρεῖς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισομένου σου, Κύριε*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων τὸ κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρεῖθροῖς σήμερον*»*. Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἁγιασθῆ, ἐνῶ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*» (γ')· ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἰδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

6. Τετάρτη. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ὡς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» (γ'). Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*», τὸ προκείμενον «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφοτέροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ «*Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

---

* Τὸ ὡς ἄνω κοντάκιον ἐτέθη συμφώνως τῷ Τ.Μ.Ε.. Κατὰ τὰ ἀρχαῖα ὁμος Τυπικά, εἰς τὸν μέγαν Ἄγιασμόν ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐπεφάνης σήμερον*» καὶ ὄχι τὸ προεόρτιον· ἄλλωστε προηγεῖται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἄγιασμός τελεῖται πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στίβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τοῦ «*Τὴν τιμιωτέραν*», οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἶτα οἱ εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς...*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ἰαν., «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παράγινεται ὁ Ἰησοῦς*» (Ματθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου αὐτοῦ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ*. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εὐθύς τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἁγιασμός ὡς χθές. Ἐν τέλει τὸ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*», μεθ' ὃ «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*», «*Εὐλογία Κυρίου*» καὶ ἀπόλυσις ὡς χθές.

Σημειώσεις. 1) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἁγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ

---

* Τὸ Μηναῖον, τὸ ἰσχυὸν Τυπικὸν Βιολάκη (σ. 143) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικά ὀρίζουν τὸν μέγαν Ἁγιασμόν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (σ. 143, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η΄ ὥδης «Τριάδος ἡ φανέρωσις».

2) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

7. † **Πέμπτη.** Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (τυπικὸν Θεοφανείων §§5-7 καὶ 37).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυματοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ ἐν τέλει τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Τὰ καθίσματα ἐκ δευτέρου. Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ α΄ τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ὥδης τὰ τοῦ Μηναιου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Στίβει θαλάσσης». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου (Τὴν τιμιωτέραν), ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ὥδης τοῦ α΄ μόνον κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς χθές), εἶτα ἡ θ΄ ὥδη τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Ἐπὲρ εὐσπλαγγιαν», καὶ ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχῆ μου,... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνη».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐν Ἰορδάνη», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντί τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, 7ης Ἰαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον» (Ἰω. α' 29-34).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνη». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «Στίβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ἰανουαρίου).

2. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄχρι τῆς ἀποδόσεως πρὸ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναιῶ τὴν μὲν 8ην, 10ην καὶ 12ην τοῦ μηνός λέγεται ὁ β' κανὼν τῆς ἑορτῆς· τὴν δὲ 9ην, 11ην καὶ 13ην ὁ α' κανὼν αὐτῆς.

3. Ἔως τῆς 13ης Ἰαν. ἐὰν ψαλοῦν ἀντίφωνα εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου».

8. Παρασκευή. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. β' 1-13)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαβ. διακαιν. (Ἰω. γ' 22-23).

9. Σάββατον. Πολυεύκτου μάρτυρος († 295)· Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνη»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μη-
ναίῳ. Ἀπόστολος Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' ἐπιστ.,
«Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17)· Εὐαγγέλιον
ὁμοίως, «Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11).
«Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Γρηγορίου Νύσσης († 395), Δομε-
τιανοῦ Μελιτινῆς († 602)· Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου οἰκονόμου
Μεγ. Ἐκκλησίας. Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν θ' (τυπικὸν Θεοφα-
νειῶν §§8-10).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Ὁ μάρτυς
σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς
4 «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» (ζῆτει εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 6ης Ἰα-
νουαρίου), Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...» (ζῆτει εἰς
τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτί-
σις φωτίζεται» (λιτὴ 6ης Ἰανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν
Ἰορδάνῃ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι κα-
ταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ ἡχοῦ· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ
ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»
ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν,
«Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἕν
τῆς ἑορτῆς (10 Ἰαν.). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ
καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β' τῶν
Θεοφανείων (ἄνευ εἰρμῶν) με στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,

δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μεθέορτον μεσῳδιον κάθισμα. Ἄφ' ς' κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Στίβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος»· τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς ἑορτῆς (6ης Ἰαν.) 4 «Φῶς ἐκ φωτός» κ.λπ., μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω», β) «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;», Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνη...», εἰς δὲ τὸ γ' «Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἐν Ἰορδάνη», καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13)· Εὐαγγέλιον Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

11. Δευτέρα. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου († 529).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἐν Ἰορδάνη»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ὁσίου, Παρασκ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἔσθη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ς' 17-23). Καταβα-

σίαι οί εἰρμοὶ «*Στίβει θαλάσσης*»· «*Τὴν τιμωτέραν*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπραι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. δ' ἔβδ. Μτθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

- 12. Τρίτη.** Τατιανῆς μάρτυρος († 226)· Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ' 1-10)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Ἰανουαρ. 12 (Ἰω. ι' 39-42).

- 13. Τετάρτη.** Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων († 315).

Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῶ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὖριον τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ' 11-δ' 6)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετ. ια' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

- 14. Πέμπτη.** Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», Δόξα, «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*»· κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἰαν. 6) ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἁγιασμοῦ ἐν τῷ ἔσπερινῷ, ἀλλὰ γίνεται εἴσοδος μετὰ θυματοῦ, καὶ εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναίον· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ὥδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα «*Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας*» ἀφ' ε', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» καὶ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος τῆς

ἡμέρας, Πέμ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ίακ. δ' 7-ε' 9)· Εὐαγγέλιον, παραλειφθέν, Κυρ. ς' Ματθ. (Μτθ. θ' 1-8), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλουία»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

15. Παρασκευή. Παύλου ὀσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἀγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 9ης Φεβρουαρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται αἱ τῆς Ὑπαπαντῆς καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσοστόκον»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν» (ζῆτει 2 Φεβρ.).

3. Διὰ τὰς μὴ ἑορτασίμους ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, Γεν. Τυπ. Διατάξεις §§1-30.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Παρ. λβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρο. α' 1-β' 10)· Εὐαγγέλιον, παραλειφθέν, Κυρ. ια' Ματθ. (Μτθ. ιη' 23-35).

16. Σάββατον. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρτύρων († 161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἔβδ. Πρᾶξεων (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιδ' Ματθ. (Μτθ. κβ' 2-14).

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ (τοῦ Ζακχαίου). Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ μεγάλου († 356). Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις († 1838). Ἦχος βαρὺς, ἑωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών»· κοντάκιον «Τὸν κορυφαῖον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἁγίου 4, Δόξα, «Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητική, Σαβ. ἑσπέρας, ἦχος πλ. δ΄).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἦχου «Ἐνοιξόν μου τὸ στόμα», τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ἁγίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἦχου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»), καὶ τὰ διὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἦχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχου «Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ὀσίου καὶ τὸ μεσῶδιον αὐτοῦ κάθισμα «Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου» μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἢ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ι΄ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τοῦ ὀσίου «Καινήν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἐλπίς τοῦ κόσμου».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρά ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 4 «*Ὅσιε πάτερ Ἀντώνιε*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ*», β) «*Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα*», Δόξα, τὸ ι´ ἐωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταιρωῶ σου*», «*Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ ὁσίου, ζήτηι Δεκεμβρίου 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (Ἐβρ. ιγ´ 17-21)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε´ Λουκᾶ [τοῦ Ζαχαρίου], «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ*» (Λκ. ιθ´ 1-10).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

18. Δευτέρα. † Ἀθανασίου († 373) καὶ Κυρίλλου († 444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταιρωῶ σου*», Δόξα, «*Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν*»· ἡ ὑπακοὴ «*Ὁ ἡμετέραν μορφήν*».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «*Εγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι´ 9-16). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «*Υγρὰν διδοεύσας*» τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἁγίων. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος : 18ης Ἰαν., «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν*» (Ἐβρ. ιγ´ 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε´ 14-19). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

19. Τρίτη. Μακαρίου όσιου του Αιγυπτίου. Μακαρίου του Άλεξανδρέως· Άρσένιου Κερκύρας, Μάρκου αρχιεπ. Έφέσου του Ευγενικού († 23 Ίουν. 1444), Μακαρίου όσ. ιεροδιακόνου (του Καλογερά) του Πατμίου.

Άπόστολος ήμέρας, Τρ. λγ' έβδ. έπιστ. (Α' Πέτ. γ' 10-22)· Ευαγγέλιον: ήμέρας, Τρ. ις' έβδ. Λουκά (Μρ. ιβ' 18-27).

20. Τετάρτη. Ευθυμίου όσιου του μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος του έξ Άρτης.

Η άκολουθία ψάλλεται ώς έστι διατεταγμένη έν τῷ Μηναίῳ· τὰ δια τήν λιτήν στιχηρά εις τὸ μεσονυκτικόν· Ευαγγέλιον ὀρθρου, Πέμπτης δ' έβδ. Μτθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καί του όσιου οί δύο. Καταβασίαι οί είρμοι «Χέρσον άβυσσοτόκον».

Εις τήν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Άπόστολος του όσιου, Κυρ. ιε' έπιστ., «Ὁ Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Ευαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' έβδ. Λουκά, «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ς' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Πέμπτη. Μαξίμου όσιου του όμολογητου († 662), Νεοφύτου μάρτυρος († 305). Πατρόκλου και Άγνης μαρτύρων, Μαξίμου όσιου του Γραικοῦ.

Άπόστολος ήμέρας, Πέμ. λγ' έβδ. έπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 12-ε' 5)· Ευαγγέλιον ήμέρας, Πέμ. ις' έβδ. Λουκά (Μρ. ιβ' 38-44).

22. Παρασκευή. Τιμοθέου άποστόλου († 96), Άναστασίου όσιομάρτυρος του Πέρσου († 628).

Άπόστολος του άποστόλου, 22ας Ίαν. (Β' Τιμ. α' 3-9)· Ευαγγέλιον ήμέρας, Παρ. ις' έβδ. Λουκά (Μρ. ιγ' 1-9).

23. Σάββατον. Κλήμεντος ιερομάρτυρος έπισκ. Άγκύρας († 312), Άγαθαγγέλου μάρτυρος († 312), Διονυσίου όσιου του έν Όλύμπω († 1540).

Η άκολουθία του Σαββάτου ψάλλεται με «Θεός Κύριος» (βλέπε έμπροσθεν εις τὰς γενικάς τυπικάς διατάξεις §§31-44). Άπόστολος ήμέρας, Σαβ. λγ' έβδ. έπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19)· Ευαγγέλιον ήμέρας, Σαβ. ις' έβδ. Λουκά (Λκ. ιη' 2-8).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (ΙΣ΄ ΛΟΥΚΑ). Ξένης όσίας (ε΄ αϊ.). Βαβύλα ιερομάρτυρος (γ΄ αϊ.), Φίλωνος έπισκόπου Καρπασίας του θαυματουργού, Νεοφύτου όσιού του έν Κύπρω. Ἦχος πλ. δ΄, έωθινόν ια΄.

Ἄρχεται τὸ Τριώδιον

Σημείωσις. Ἀπό σήμεραν ἄρχονται συμπαλλόμενοι οἱ έν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ του Τριωδίου περιεχόμενοι ἕμνοι. Ἐν τισι ναοῖς πρό τῆς έναρξεως του έσπερινου τίθεται ὑπό την έν τῷ τέμπλῳ εικόνα του Χριστου ἐπί ηἡτρεπισμένου σκίμπος το λειτουργικόν βιβλίον του Τριωδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς έν τοῖς ἀναλογίους ὑπηρετοῦντας) βάλλει πρό τῆς εἰκόνας μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χειρας τὸ Τριώδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ του Τριωδίου εἰς την οἰκειάν αὐτου θέσιν. Ἡ τάξις αὐτῆ ἔχει την καταβολήν της εἰς την έν ταῖς μοναῖς ὑπό του «κανονάρχου» ἀνάληψιν του πρό τῆς εἰκόνας του Χριστου τιθεμένου Τριωδίου, ὅς τις καὶ ἐκανονάρχει εἰς τοὺς χοροὺς τοὺς ἐκκλησιαστικὸς ἕμνους.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον· «Κλῆμα όσιότητος». Κοντάκιον «Τῆς ἀμπέλου γέγονας».

Εἰς τὸν έσπερινόν. Ὁ προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ, ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα του Τριωδίου «Μὴ προσευξώμεθα», «Φαρισαῖος κενοδοξία» εἰς 3, Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, του Τριωδίου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, «Ναός καὶ πύλη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἐξ ἕψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικός κανὼν του ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν έστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικά τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐξ ἕψους κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον του ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ια'), μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα Δόξα, «*Τῆς μετανοίας*», Καὶ νῦν, «*Τῆς σωτηρίας*» καὶ εἰς τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*», «*Τὰ πλήθη*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρωμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Ἄφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...]* Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*», τοῦ Τριωδίου «*Ὑψηγορίαν φύγωμεν*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ὁ ποιητὴς τῆς πίστεως*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, ἢ τοια – «*Ἀνάστηθι, Κύριε*», β – «*Ἐξομολογήσομαί σοι*»), Δόξα, «*Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἂν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς' ὥδῃ τοῦ Τριωδίου εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστολῶν, «*Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ*» (Β' Τιμ. γ' 10-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «*Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν*» (Λκ. ιη' 10-14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰδήσις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ἢ τις καὶ «*προφανήσιμος*» καλεῖται, «*καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύως καταλύομεν*» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

25. Δευτέρα. † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναξιανζηνοῦ) († 390).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ ἰδιόμελα στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 13 Νοεμ., «*Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ἱεράρχου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰῶνων «*Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις*»* (βλ. σ. 53).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Τρίτη. Ξενοφῶντος ὀσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († ς' αἰ.). Κλήμεντος ὀσίου τοῦ Ἀθηναίου († 1111).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρο. β' 9-22). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 14-23).

27. Τετάρτη. † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438). Μαρκιανῆς βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ ἐλλείποντα στιχηρὰ τῆς λιτῆς ζητεῖ εἰς τὴν 13ην Νοεμ., λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν). Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 13 Νοεμ., «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς Θεοτόκου «*Χαῖρε, κατάρας παλαιᾶς*» καὶ ὁ α' τοῦ ἁγίου «*Πλοῦτον ἐναπέθου σῆ ψυχῆ*». Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπό-

---

* Ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα σύντομα θεοτοκία, ψαλλόμενα συνήθως εἰς τὸ Καὶ νῦν ἐν μνήμῃς ἑορταζομένων ἁγίων, δὲν ὑπάρχουν πλήρη εἰς ὠρισμένας ἐκδόσεις Μηναιῶν, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ψαλλόντων παρατίθενται εἰς τὰς ἔμπροσθεν σελίδας τοῦ ἀνά χειρὸς τόμου μετὰ τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις.

στολος τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερέυς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμ., «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Πέμπτη. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

29. Παρασκευή. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. β' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

30. Σάββατον. † Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τυπικὸν 30ῆς Ἰανουαρίου §§1-3.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Καὶ τρόπων μέτοχος*»· κοντάκιον «*Ἐξ ἑώας σήμερον ἐξανατείλας*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὸ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν κεκραγαρίων «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου), εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλ., ἦχος πλ. α', Δευτέρα ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α' «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια τὰ τῶν ἁγίων ἀμφοτέρω «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν ἀγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναιῖον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Στιχο-
λογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» εἰς ἧχον β' εἰρμολογικόν, εἶτα ἡ θ'
ὠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λό-
γον*», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «*Ὑπεραγία
Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἀγίων μετὰ τῶν
μεγαλυναριῶν αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· ὁ εἰρμός «*[Θεοτόκε ἡ
ἐλπὶς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία
μεγάλῃ καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τοὺς
τρεῖς μεγίστους*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρ-
θηνικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῶν ἀγίων, 18 Ἰαν., «*Μνημο-
νεύετε τῶν ἡγουμένων*» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως,
30 Ἰαν., «*Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ἀποστολικόν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», καὶ τὰ
λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

- 31. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ' ΛΟΥΚΑ).** Κύρου καὶ Ἰωάννου
τῶν ἀναργύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 311). Τῶν ἐν
Κορίνθῳ ἕξ μαρτύρων († 251), Ἡλία (Ἀρδούνη) νεομάρτυρος
τοῦ ἐν Καλαμάτῃ († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†
1877). Ἡχος α', ἐωθινὸν α' (τυπικὸν Τριωδίου, Κυριακὴ τοῦ
ἄσώτου §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας*»·
κοντάκιον «*Τοὺς ἱερούς καὶ θεοφθόγγους*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο
ιδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «*Ὡ πό-
σων ἀγαθῶν*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς*»,
Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (α΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*», κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...]* Ἐν νόμῳ σικᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3 «*Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνήν*» κ.λπ., Δόξα, «*Πάτερ ἀγαθέ*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

* Μεσώδιον κάθισμα (διωρθωμένον), ἤχος α', πρὸς «*Τὸν τάφον σου, σωτήρ*».

Ἄγκυλας πατρικᾶς διανοῖξαι μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορᾶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πωχεύουσαν μὴ ὑπερίδης καρδίαν, σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κατανύξει κραναγάζω ἡμάρτηκα, σῶσόν με.

(Πρωτοπρ. Κων. Παπαγιάννη, «*Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς τὸ Τριώδιον*», Θεσσαλονίκη 2006, σ. 27 καὶ 28).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. ς' 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «Ἐνθρῶπος τις εἶχε δύο υἱούς» (Λκ. ιε' 11-32).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰδήσις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρουε ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.